

[Maigaard.]

ikke foreligger nogen beslutninger bag ved det.

Men det, som man altså snakker om, når man prøver at virkeliggøre den regionplanlægning, regeringen lægger op til, er unægtelig ikke småting. Der er tale om i en planperiode fra 1970 til 1985 inden for et geografisk område, der udgøres af de tre amter og de to kommuner, for det første at søge at få styr på den udvikling i området, som er i gang, og som trænger til at blive styret, og dernæst at forme et fremtidigt bysamfund, der er bedre og måske også billigere end det, vi kender i dag.

Det er som sagt store og afgørende ting, der lægges op. Der skal udstikkes rekreative områder, der skal forsøges lavet en by med en højere miljøstandard, man skal prøve at lave en mere ligelig fordeling af regionens materielle tilbud, der skal tilgodeses landskabelige hensyn, forslagene indeholder en boligpolitisk målsætning, både hvad boligbyggeri og hvad byfornyelse angår, der er en trafikpolitisk målsætning, som forekommer mig særdeles interessant, og der er udstukket rammer for mange nye arbejdspladser i området.

Jeg synes, at et så stort anlagt planoplæg tvinger en politisk afklaring igennem. Vi må f. eks. klare vores forhold til bilismen af, hvis vi skal prøve at leve op til det planoplæg, fordi det jo kræver, at vi laver et trafiksystem, som igen forudsætter en målsætning, en holdning til et begreb som bilisme for blot at nævne et eksempel.

Et andet er, at egnsplanrådets og egnsplansekretariatets arbejder implicerer en boligpolitisk målsætning og også en miljø-mæssig målsætning, som også må fastlægges, hvis man skal kunne gå ind i denne planlægning. Jeg synes, at egnsplanrådets og egnsplansekretariatets planoplæg er spændende, fordi de tvinger os til at afklare nogle vigtige målsætninger for samfundsudviklingen, de tvinger os til at være politikere, og jeg føjer til: for en gangs skyld.

Men de tvinger os også til en ting mere, for hvis man skal gennemføre noget, der blot ligner egnsplanrådets og egnsplansekretariatets oplæg, så tvinger det en økonomisk planlægning igennem. Diskussionsoplægget viser i forslagetets omfang og i de talstørrelser, man arbejder med, at man ikke

kommer uden om at diskutere økonomisk planlægning ved siden af den fysiske. Man arbejder — må jeg pege på det — med tanken om 400.000 boliger i nybyggerier til byfornyelse i planperioden, og det koster jo en slags penge. Man arbejder med, at der i planperioden skal skabes 150.000 arbejdspladser, og man arbejder med en trafikpolitisk målsætning, som i virkeligheden indebærer, at hele infrastrukturen efterhånden vendes.

Hvis vi bare prøver at kigge på disse tre ting, på den boligpolitiske målsætning, på målsætningen med nye arbejdspladser og på den trafikpolitiske målsætning, så er der så mange penge i det, at det vil koste det danske samfund så mange penge, at man ikke kan gennemføre denne fysiske planlægning inden for regionen, uden at den er tæt sammenkoblet med en tilsvarende økonomisk planlægning. Der er det så, at jeg delvis må komplimentere regeringen for dens forslag, men også pege på manglerne i det. Regeringen fremsætter, det må jeg komplimentere regeringen for, et forslag om regionplanlægning og kobler hertil et forslag om administrativ struktur, der kan lave en forpligtende tidsfølgeplan for den fysiske planlægnings vedkommende. Heri er jeg enig. Men det er ikke tilstrækkeligt at have et administrativt apparat, hvis man vil sikre en fysisk regionplanlægning. Man må også — og her kommer så min første kritiske bemærkning til regeringen — sikre en samordning af fysisk og økonomisk planlægning, og man må for det andet forbinde regionplanlægningen med en mere omfattende landsplanlægning.

De to ting vil jeg godt sige noget om, fordi det er her, jeg synes, at manglerne ved regeringens lovforslag falder i øjnene, og det er her, jeg synes, at fristelserne til at gå imod regeringens forslag er stærkest.

Først nogle bemærkninger om den økonomisk-fysiske planlægning. En koordineret tidsfølgeplanlægning, som omfatter ting som arealudlæg, byggemodning, anlæg af trafikforbindelser, offentlige institutioner m. v., er afgørende elementer i en regionplanlægning. Men hvis en tidsfølgeplan skal have virkning, må den samtidig, som jeg var inde på før, kædes sammen med en økonomisk investeringsplan og et langtidsbudget for hele regionen.

De hidtidige egnsplaner i hovedstadsom-